

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 412

гр. Варна, 17.03.2022 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ВАРНА в закрито заседание на седемнадесети март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Диана Д. Митева

като разгледа докладваното от Диана Д. Митева Търговско дело № 20213100900505 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по РЕДА на ОСНОВНОТО ИСКОВО ПРОИЗВОДСТВО (гл. 13 ГПК).

Приета е за разглеждане претенция на акционер, действащ в полза на акционерно дружество за търсене на солидарна отговорност от двама от членовете на съвета на директорите за съвместно причинени от тях имуществени вреди по реда на чл. 240а ТЗ.

По размяна на книгата:

Исковата молба вх.№ 15219/29.07.2021г., уточнена с вх.№ 18511/20.09.2021г., в изпълнение на указание по чл. 129 ГПК е редовна, съдържа изискуемите по чл.127 и 128 ГПК реквизити. В нея са посочени фактите, на които ищецът АЛ. СЛ. Н. основава правото си на иск и възникнало вземане на дружеството, в което членува, и са направени доказателствени искания.

Исковата молба е изпратена на увреденото акционерно дружество „АКАДЕМИКА ГРУП ИНВЕСТ“ АД, конституирано служебно като носител на спорното материално право. На вписан в търговски регистър адрес на управление не е била намерена канцелария, а по сведения на М.Б.С., обитател на жилището, имотът е бил препродаден и няма връзка с предходни собственици. Съдът е констатирал че лице със същите имена е било представляващ орган на дружеството до 11.01.2016 г., поради което е приел, че след промяна на представителството търговецът е напуснал адреса без да е оповестил надлежно актуално местонахождение на управлението си. В деня, следващ указания от съда едномесечен срок, отчитан от прилагането на невръчените книга към делото на осн чл. 50 ал.2 ГПК, е постъпило изявление вх.№ 23333/15.11.21г., с което неучастващо по делото лице Ж.Д.К., е обявил в качеството си на акционер с 30 % дружествено участие искане за подновяване на възможността на ненадлежно представлявано дружество да заяви защитна позиция в процеса, чрез новоназначен представителен орган, чието конституиране предстои след провеждане на общо събрание на акционерите. Това искане съдът намира за безпредметно. Самото дружество няма интерес

да се защитава срещу иск, предявен в негова полза(респективно да заявява преклудиращи се възражения), а само активно да подпомага ищеца, за да осуети неблагоприятното за себе си отричане на материалното право. Този свой интерес дружеството може да упражнява през целия процес. Ако неучастващия в делото акционер се опасява от увреждане на дружествения интерес при отхвърляне на претенцията за правото на вземане на дружеството, той би могъл да се присъедини към иска на другия ищец и да поддържа лично обща претенция в полза на юридическото лице, в което и двамата акционери членуват.

Исковата молба е била връчена на двамата ответници.

В срока по чл. 131 ГПК ответниците са упражнили право на защита, като с вх.№ 21944/29.10.2021г, е подаден отговор от КР. Д. Г., чрез адв. Х.(ВАК), а с вх.№ 23627/17.11.2021г е депозиран отговора на Г. П. Г., чрез упълномощен адв. Х. (ВАК). Ответниците възразяват за непълнота на съдържанието на претенцията и вътрешно противоречиви и неотносими твърдения, като същевременно оспорват предпоставките за упражняване на допустим иск, както и основателността на иска и заявил възраженията си със съответни доказателствени искания.

Насрещните страни са предупредени за последиците по чл. 40 и 41 от ГПК, като съдът е указал и реда за електронна кореспонденция.

Възраженията по редовността на сезирането съдът намира неоснователни по следните съображения:

Ищецът е описал ясно твърденията си относно всички елементи на управленския деликт, изразяващ се в причиняване на вреди поради неизпълнено задължение на избраните за членове на управителен орган(съвет на директорите) да изпълнява функциите си в колективен орган по управление на дружественото имущество с грижата на добър търговец в интерес на дружеството и на всички акционери. Дали в изложението се съдържат и други обстоятелства, които нямат връзка с този фактически състав не може да има значение за сезирането на съда, ако са очертани ясно факти по основание, кореспондиращо с предявеното искане. Неяснотите и противоречията в твърденията се уточняват в хода на делото след изясняване на становища на страните по тях (чл. 145 ГПК), а отделянето на неотносимите към предмета на делото твърдения е задължение на съда, а не на ищеца(чл. 146 ал.1 т.1 ГПК). В този смисъл решаващо значение за предварителната подготовка с една размяна на книжа има само описанието на фактите, свързани с хипотеза от правна норма, уреждаща възникване на правата, описани като нарушени в искането до съда и нормата, овластяваща ищеца да ги предяви за защита. Такива твърдения има и съдът може да ги докладва, затова и приема сезирането си за редовно.

По допустимостта на претенцията:

Активната легитимацията на страните като субституент и титуляр на спорното право на паричен дълг съответства на твърденията за притежавано акционерно качество в увредено от управляващи органи акционерно дружество. За да се обоснове правото си за търси защита в чужда полза, акционерът не следва да твърди някакъв допълнителен интерес, тъй като правото му на иск е гарантирано със специалната норма на чл. 240а ТЗ.

Достатъчни са твърденията за обема на притежаваните права, като в случая ищецът е посочил и неоспорени доказателства за легитимацията си като джиратар на поименни акции, формиращи всички акции от клас Б (обикновени с право на глас) покриващи 70 % от регистрирания капитал. Предвиденото в закона право на акционера да замести ЮЛ при търсена на отговорност за вреди не е ограничено от други условия. То произтича от самото членствено правоотношение и затова не е необходимо да се обосновава допълнително интерес като процесуална предпоставка за субституцията. Затова, макар че съдът възприема довода на ответниците за липса на относимост на описаните други правоотношения, в които ищецът се намира с дружеството (по предоставен заем), изключването им от твърденията няма да промени извода по предпоставките за упражняване на правото на акционера.

Легитимацията на ищеца не се изключва и обстоятелството, че този акционер има мажоритарно участие в капитала. Сами по себе си действията на органите на дружеството (независимо дали се изразяват в активно поведение при обсъждане и решаване на въпроси относно търсене на отговорност или в пълна пасивност) нямат значение за упражняване на самостоятелното потестативно право на акционера (Определение № 532 от 31.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 266/2019 г., II т. о., ТК), затова и възможността му да влияе върху волята на дружеството можеше да се отчита само ако то вече беше упражнило лично някакви права спрямо ответниците. В случая обаче, както е пояснил и в уточняваща си молба, въпреки значителния обем от права, положението на ищеца както в общото събрание на акционерите, така и в съвет на директорите е аналогично на малцинство, тъй като правото на глас на неговите обикновени акции е ограничено от привилегията на другия клас А, издадени с изключителни права на титулярите им да избират и назначават единодушно мнозинство на колективен управляващ орган и представителя на дружеството (чл. 69 б. „б“ от устава). Без значение е и обстоятелството, че като член на съвета, ищецът е участвал във вредоносното управление, наред с ответниците. Тези факти биха имали значение за материалното, а не за процесуалното право и могат да бъдат разглеждани само като защита на ответниците по същество. **Възраженията на ответниците в тази насока са неоснователни.**

Пасивната солидарна легитимация на двамата (вече бивши) членове на колективен управителен орган е обоснована с твърдения за надлежно учредено мандатно правоотношение, породено при избора им в състава на орган на търговско дружество и настъпили поради неположена грижа вреди, изразяващи се в загуба на вземане поради пропускане на давностен срок за търсенето на конкретен дълг.

Служебната справка в търговски регистър, воден от АВ, удостоверява, че производството се води за притезание, породено в полза на дружество, чието управление е било осъществявано от ответниците, до заличаването им след оттеглено съгласие за управление, вписано съответно на съответно на 13 и 14 април 2021г. Съдът констатира, че макар понастоящем ответника Г. все още да е оповестен спрямо трети добросъвестни лица като представляващ дружеството изпълнителен член на СД, това вписване не може да се противопостави на самия заявител на отпадането на овластяването. Затова,

макар, че търговецът продължава да функционира като юридическо лице, тъй като вписването на законния представител не е заличено и изявленията му валидно обвързват външни за дружеството лица, с които това дружество продължава да влиза в правоотношения (чл. 10 ал.1 ЗТРРЮЛНЦ), във вътрешните отношения и спрямо ответниците, представителните функции на Г. са отпаднали.

Същевременно съдът констатира при същата служебна справка и прилагане в досието на търговеца в търговския регистър като доказателства към заявени за ново вписване промени в състава на управителните органи (образец А5, рег. №20220218105902) документи, между които съставен от името на дружеството протокол от общо събрание, проведено на 03.02.2022, отразяващо назначение на нови членове на управителния орган. За разлика от третите (външни за ЮЛ) лица, вътрешните актове на дружеството го ползват, дори и те да не са обявени като обстоятелства в регистър. Съответно и понастоящем, въпреки липсата на надлежна регистрация на новия представляващ дружеството не е без волеформиращ орган и има избрано физическо лице, което да може да обяви волята на управляващите от името на дружеството при следващите процесуални действия и тази воля да се противопостави валидно на изявленията на ответниците, един от които е все още незаличен представляващ. Затова и не е налице пряк конфликт на интереси между акционерното дружество и Г.. Не се налага назначаване на особен представител на лишено от представителен орган юридическо лице-съищец.

По предварителните въпроси:

Претенцията на дружеството се основава на вредоносно управление, осъществено от орган на дружеството. Правоотношението, възникнало между дружеството и член на управителния орган не представлява търговска сделка по субективен и обективен критерий (чл. 286 ТЗ), тъй като не е пряко свързано с търговията, а урежда вътрешните отношения. В теорията тази връзка се отграничава от членственото правоотношение дори ако назначения член на съвета е и акционер, като въз основа на специфичното и съдържание на възлагане на извършване на определени правни и фактически действия, назначаването се определя като разновидност на договорно възлагане за поръчка или услуга. Това правоотношение в тесен смисъл не попада в нито една от хипотезите на чл. 365 ГПК (като под „участие в търговско дружество” в тесен смисъл следва да се разбира членствено правоотношение). Липсва основание за прилагане на особените разпоредби за разглеждане на търговски спорове, без това да изключва търговския характер на делото (като по-широко понятие).

Спорното вземане за вреди е предявено в размер от 272 865.98 лв. В този размер е цената на иска като стойност на търсена в полза на дружеството компенсация за причинена имуществена вреда по смисъла на чл. 69 ал.1 т.1 ГПК. Съдът не намира основание да променя по реда на чл. 70 ГПК така посочената цена, поради което и сезираният окръжен съд се намира и за родово компетентен да разгледа спора.

Дължимата държавна такса, определена съразмерно на цената на осъдителния иск е внесена авансово. Възражение за местна неподсъдност не е

предявено от ответниците (в срока за отговор).

Представителната власт на пълномощниците на насрещните страни е надлежно учредена (с пълномощни приложения към искова молба и двата отговора).

По доказателствените искания:

В исковата молба и уточняващата молба по основния иск са формулирани доказателствени искания за събиране на писмени доказателства, приложения в копия, заверени от надлежно упълномощен адвокат. Представените писмени документи само отчасти са оспорени от насрещната страна, като неотносими към предмета на спора. Съдът приема за необходими само доказателства, отнасящи се до обстоятелства, формиращи основание на претенцията за вреди. Оспорената справка е посочена от ищеца без индивидуализиране като авторство, поради което може да се приеме само като пояснителен опис, съставен от самия ищец, а не като доказателство по съществуването на спора.

Ищецът е поискал и счетоводна експертиза, чиито задачи и предмет на изследване съдът следва да коригира за установяване на отнositимите факти по твърденията на ищеца. Същевременно, по делото не е установено местонахождение на канцелария на дружеството съищец, което прави съмнителна фактическата възможност за достъп до предмета на изследване.

Ответниците, които са основали възражения на други факти са посочили също писмени документи, както и счетоводна и техническа експертизи за установяване на насрещно заявени обстоятелства относно направените разходи от дружеството. Доказателствата са отнositими и допустими, но доколкото насрещната страна не е заявила становище по възраженията, необходимостта от доказването им не може да се прецени от съда на този предварителен етап. Произнасянето на съда следва да се отложи до изтичане на предоставен срок на ищеца.

На страните следва да се укаже и необходимостта от представяне на списъци за претендирани разноски, на осн. чл. 80 от ГПК.

За събиране на становище на страните и допуснатите доказателства делото следва да бъде насрочено в открито съдебно заседание, когато да бъде изслушан и окончателен устен доклад на съдията.

Доколкото страните биха могли да изразят становища по насрещни искания едва в първо съдебно заседание, което да осуети окончателното довършване на доклада в това заседание, съдът намира за необходимо да възложи на ищеца предварително организиране на своевременна защита по предявените възражения.

По тези съображения, на осн. чл. 140 ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

На осн. чл. 113 ГПК ПРИЕМА ЗА РАЗГЛЕЖДАНЕ по ОБЩИЯ ИСКОВ РЕД като граждански спор с търговски характер, предявен от акционер иск за заплащане в полза на акционерното дружество обезщетение за вреди в размер на 272 865.98 лв. причинени загуби от неположена дължима грижа от

членове на управителен орган.

На осн. чл. 145 ал.3 ГПК съдът указва на страните възможността от доброволно уреждане на спора:

В случаите на постигната спогодба между страните относно спорния дълг половината от дължимата държавна такса в исковото производство ще бъде опростена. Съдът може да одобри и постигнато под условие за одобрение доброволно споразумение, което освен конкретния предмет на спора, урежда и други отношения, включително и преурежда занапред отношенията на страните. Одобрената от съда спогодба се ползва с изпълнителна сила и въз основа на нея може да се издаде изпълнителен лист.

С оглед предмета на делото, свързан с управление на търговско дружество, съдът счита, че спорът на страните е подходящ за отнасяне за уреждане чрез съдействие на медиатор. Медиацията е доброволна и поверителна процедура за извънсъдебно разрешаване на спорове, при която трето лице – медиатор помага на страните сами да постигнат споразумението. Само някои от ползите за страните при прилагане на този метод са: по-евтина и по-бърза процедура, страните контролират резултата и крайното решение е резултат само на волята на участниците, но не и на медиатора, процедурата е поверителна както по отношение на документите, така и на крайния резултат и междинните стъпки, позволява запазването на отношения между страните, обикновено приключва със споразумение което страните доброволно изпълняват, тъй като е основано само на техни взаимни интереси след изясняване и дефиниране на конкретен индивидуален интерес на потребителя да съхрани ползване на кредита. Списък на медиаторите по Единния регистър е общо достъпен на интернет-сайта на Министерство на правосъдието. Център за медиация за района на ВОС е разположен на 4 етаж в сградата, в която се помещава Съдебно-изпълнителна служба при Районен съд Варна на адрес: гр. Варна, ул. „Ангел Кънчев“ №12 (<http://vos.bg/bg/court/mediation-centre>) и предоставя безвъзмездно възможност на страните по делата да разрешат правния спор доброволно, посредством медиация и със съдействието на медиатор, всеки работен ден от 9 до 17 ч. Страните следва да уведомят съда, в случай че предприемат действия по медиация за да бъде осигурена възможност за довършване на преговорите им преди продължаване на разглеждането на спора.

ОБЯВЯВА на страните начален ПРОЕКТ за устен ДОКЛАД(чл. 146 ал.1 и 2 ГПК), както следва:

Приет е за разглеждане иск, предявен от **АЛ. СЛ. Н.**, ЕГН *****, с адрес: гр. *****, чрез адв. Г.(АК- Стара Загора), сл. адрес: гр. *****, **срещу Г. П. Г.**, ЕГН *****, гр. Варна, ул. *****, ап. 11, чрез адв. Х. (ВАК) със съд. адрес *****, партер и **КР. Д. Г.**, ЕГН *****, гр. Варна, *****, чрез адв. Х.-Х. (ВАК) със съд. адрес ***** за присъждане **в полза на служебно конституиран като съищещ „Академика груп инвест“ АД**, ЕИК 201792632, гр. Варна, район *****, на дължима от ответниците сума **272 865.98 лв**, представляваща СОЛИДАРНО дължимо обезщетение за виновно причинени вреди, изразили се в загуби поради неизпълнено в период от пет години след 31.05.2014г. задължение за положена грижа от избраните за членове на управителен орган(съвет на директорите), причинило погасяване по давност на парично вземане на дружеството от трето лице, за

възстановяване на разходи, направени за изграждане на водопровод с минерална вода за хранване на чужд имот (описани в справка – приложение № 9 по опис към искова молба) в изпълнение на задължение на това трето лице по договор за партньорство от 19.07.2013г, на осн. чл. 240а ТЗ, вр. чл. 240 ал.2 вр. с чл. 237 ал.1 и 2 ТЗ, **ведно със законната лихва**, считано от предявяване на претенцията на 29.07.2021г до окончателното изплащане на сумата по сметка на акционерното дружество.

Страните са поискали насрещно определяне и присъждане на **разноски** за настоящото исково производство.

По твърденията на страните(чл. 148 ал.1 т.1 ГПК) и кои от тях се признават или са безспорни и не се нуждаят от доказване (чл. 148 ал.1 т.3 и 4 ГПК):

Между страните са безспорни обстоятелствата относно участието на ищеца АЛ. СЛ. Н. като акционер в „Академика Груп инвест“ АД, от 11.03.2013 г., когато е придобил джиросани от учредител 7 временни удостоверения (купюри от 4 до 10) за общо 3500 бр. поименни акции от капитал, разпределен на 5000 бр. по 10 лв.

Няма спор, че на 09.08.2013г. този акционер е бил и вписан като член на съвета на директорите, наред с ответника Г. П. Г., член на съвета от 18.11.2011 г., а от 11.01.2016 г. в състава на този орган участва и ответника КР. Д. Г..

Безспорен е и факта на оттеглянето на двамата ответници от участие в управителния орган, с едностранните им изявления, вписани съответно на 13.04.2021г. за К.Г. и на 13.04.2021г. за Г.Г..

Не е спорно и обстоятелството, че ответникът Г.Г. е бил овластен като представляващ дружеството член на управителен орган от 11.01.2016 г., като отпадането на тези негови функции не е било отразено в регистъра едновременно със заличаването му от състава съвета на директорите.

Причините за това поведение на управляващите е без значение за предмета на делото, ограничен до загубите на дружеството, и съдът не докладва твърдения на ищеца в тази връзка (формиращи изложението на стр. 2 от исквата молба, където се посочват външните за дружеството отношение между него и ищеца, произтичащи от договорени земи, водени процеси и възможности за обслужване на присъдени задължения).

Насрещните страни основават тезите си на съдържанието на устава на „Академика Груп инвест“ АД, чието съдържание съдът намира за безспорно, във вида в който е оповестен от дружеството по партидата му в търговския регистър.

Съдът приема за безспорни и фактите по сключването на съглашение от 19.07.2013г. в чието договаряне акционерното дружество е участвало наред с други три лица. Макар да обосновават противоположни правни становища, насрещните страни черпят доводи от неоспорен като съдържание договор, подписан с нотариално заварени подписи (рег.№ 2520/19.07.2013г. на нотариус №529) и формулиран от самите договарящи като насочен към предварително уреждане на отношения по планирано инвестиране в строителство и бъдеща експлоатация на студентски комплекс между настоящи и бъдещи акционери в търговско дружество – строителен

предприемач и наемател на бъдещите обекти.

Съвпадат и твърденията на насрещните страни относно изпълнени от съищеца „Академика Груп инвест“ АД фактически действия по финансиране на изграждане на водопровод за минерална вода, по строително разрешение № 89/ГИ/08.05.2013г за захранване на ПИ 10135.2555.320, посочен в гореописания договор като терена, подлежащ на застрояване от друго дружество-предприемач. Произходът на паричните средства, вложени за това финансиране нямат значение за предмета на делото, ограничен до твърдяното разходване на средства на дружеството за чужд дълг, затова и съдът не докладва твърдения на ищеца в тази връзка (формиращи първи параграф на стр. 3 от исковата молба).

Не е спорно и твърдяното от ищеца фактическо поведение на участващите в управлението на „Академика Груп инвест“ АД по липса на предприемане на каквито и да било действия спрямо третото лице Ж.К. (участвал в споразумението като първи акционер на дружеството – инвеститор) за предявяване на претенция за възстановяване на вложените в строителството на водопровода разходи.

Без значение за спора по причиняване на загуби с виновно бездействие е свързаността на който и да е членовете на управителен орган и третото лице, сочено от ищеца като длъжник по изсрочен по давност дълг, затова и съдът не докладва твърдения на ищеца в тази връзка (формиращи параграфи 6-8 на стр. 3 от исковата молба).

Спорни са фактите относно конкретното основание за разходването на средства за конкретно инфраструктурно съоръжение, начина на формиране на управленските решения за разходване на средствата и отчета на тези действия, както и размерите на изплатените от дружеството суми.

Ищецът твърди, че в предварителното споразумение Ж.Д.К., като първи акционер в предприемача („Академика инвест“ АД) с клаузата по чл. 8.8 се задължил да изгради за своя сметка водопровода, но вместо него това задължение към партньорите е изпълнил бъдещия наемател на планираната сграда „Академика Груп инвест“ АД. Твърди че, това финансиране е извършено в периода 30.10.2013 - 31.05.2014 г., като дружеството изразходвало свои средства, подробно описани в справка (описана като т.9 от приложенията към искова молба, представляващ лист 35 от делото) за заплащане на проектантски услуги за начално проектиране и промени, такси за разрешителни и съгласуване на проекти, възложено изпълнение на строителство на „Нектон 2“ ООД, консултантските услуги по авторски и строителен надзор и др. административни разходи, като общата им стойност достигнала 272 865.08лв, с ДДС.

Сочи, че като трети член на съвета на директорите е бил изолиран от 2015 г. от дейността по управлението, не бил канен на заседания на съвета, а общи събрания на акционерите за отчитане на дейността не били свиквани и провеждани и затова счита, че пропускането на погасителния срок за отправяне на претенция за възстановяване на разходите, направени в изпълнение на задължение на Кръстев е пряк резултат само от бездействието на двамата ответници, а осуетяването на събирането на този дълг представлява пряка загуба за дружеството.

Всеки от двамата ответници оспорва тези твърдения. Сочат, че в договора за партньорство от 19.07.2013 г., който е с рамков и многостранен характер не било уговаряно конкретно задължение на трето лице („първи акционер“) за изграждане за негова сметка на обект „Водопровод за минерална вода“, а конкретна престационна двустранна сделка, от която да е възникнал дълг на Ж.К. не е била сключена. Счита, че в споразумението е било планирано единствено изграждането на водопровод в собствения му имот, но не се е ангажирал и за финансираните от същещата строителни дейности, според посочения предмет на възложеното от него на изпълнителя „Нектон 2“ ООД строителство, обозначено като изграждане на водопровод от МБАЛ „Св. марина“ до УПИ VI-1518, кв.2 по плана на 23 м.р. гр. Варна.

Насрещно излагат в отговорите си идентични твърдения за нови факти, които съдът на този етап само посочва без да може да ги определи като спорни или безспорни, доколкото по тях още не е изразено становище на ищците.

Твърдят че разходите, доколкото са направени с дружествени средства, са били вложени за изграждане на водопроводно отклонение в изпълнение на задължение на самото дружеството-съищец, което като притежател на права по Разрешително за водовземане №2161 0031/03.07.2012 г. № 21 се е договорило изрично с посоченото от ищеца трето лице Ж.Д.К. да снабдява с минерална вода за отопление бъдещата сграда, планирана за построяване в имота му. В сключения на 09.07.2012 г. договор между тези страни (известен на всички участници в проектираната инвестиция, тъй като е бил приложен към документацията по издаване от Община Варна на Разрешение за строеж №89/ГИ/08.05.2013 г.) именно „Академика Груп инвест“ АД е поело задължение да изгради отклонението от сондаж Р-119х Варна до имот 1-135.2555.320 и кабелна линия за захранване на помпа до УПИ VI-1518, ПИ 10135.2555.320, кв. 2 по плана на 23 м.р., като се снабди с всички изискуеми по закон договори, разрешения и строителни книжа за това, като поеме за своя сметка и всички такси, разноски, както и разходите по изграждане на съоръжението до имота на Кръстев. Собственикът от своя страна е бил задължен да изгради водопровода след границата на своя имот, като осигури свързването му с изградения от притежателя на разрешителното водопровод за топла минерална вода. Сочат, че наред с този договор, съищеца е уговорил и придобиването на собствеността на изгражданото от него водопроводно отклонение като приобретател на учредено сервитутно право на прекарване на мрежа през чужд имот от друг инвеститор по реда на чл. 193 ал.4 от ЗУТ с нотариално заверен договор от 30.04.2013г. Считат, че подготвените с тези сделки придобивания на актив кореспондират на разходите, направени за заплащане на възложеното на „Нектон 2“ООД строителство и необходимото за него проектиране и административни разходи.

Възразяват срещу твърденията за липса на отчет на тези действия, като сочат, че както сделката по възлагането на изпълнението на отклонението от сондажа, така и придобиването на съоръжението, необходимо за бъдещата експлоатация на сградата, (чието управление от съищеца като наемател е било планирано в споразумението с инвеститора и неговите акционери), са били договорени от представляващия директор в изпълнение на съгласувани решения на едноличен тогава акционер и съвета на директорите, на чийто

заседания са присъствали всички членове, вкл. и ищеца Н.. Дейността за 2014г., когато са били разходвани описаните от ищеца средства, е била обсъдена и одобрена в края на 2015 г. на общо събрание на акционерите, като е бил освободен от отговорност изпълнителен директор М.С., представлявала дружеството при сключването на всички посочени по-горе договори. Считат, че както всички акционери(измежду които е притежателя на 70% от капитала Ал. Н.), така и членовете на СД(вкл. Ал. Н.), са били напълно запознати и съгласни с изпълнените дейности, включително и за дейността по изграждането на водопровода за топла минерална вода със средства на дружеството, съгласно сключения между дружеството и Ж. Кръстев договор от 09.07.2012 г., което от своя страна изключва възможността да е възникнало каквото и да е вземане на дружеството на друго облигационно извъндоговорно основание, за което да е било нужно да се полага грижа в следващите години на управление на дружественото имущество.

По правната квалификация (чл. 148 ал.1 т.2 ГПК):

Ищецът твърди, че след извършване на изпълнение на чуждо задължение за финансиране на изработване на водопровод до конкретен имот, поето в споразумение за партньорство, в полза на дружеството към 31.05.2014 г. е възникнало парично вземане за компенсиране на направени за чужда сметка разходи. Тъй като избраните за членове на съвет на директорите лица бездействали и не обсъждали в пълен състав на свикани заседания текущата дейност, пропуснали да предявят претенция за събиране на това парично задължение и така допуснали погасяването му по давност. Сочи че обезценката към 2019г. на текущ, но вече несъбираем актив, пряко ощетява дружеството със стойност в размер на загубения номинал на дълга към третото лице. Въз основа на тези твърдения за възникнало в полза на праводателя му притезание за обезщетяване на вреди от лошо управление на дружеството, **претенцията на ищеца следва да се квалифицира като специална форма на потестативен иск на член в корпоративно дружество, суброгиращ се в права на юридическата личност за обезвреда от управленски деликт** (Определение № 532 от 31.07.2019 г. на ВКС по т. д. № 266/2019 г., II т. о., ТК). Предмет на претенцията е вредоносен резултат от неположената грижа в рамките на оперативната стопанска дейност (обикновена търговия), ръководена от колективен управителен орган(чл. 240 ал.2 ТЗ), независимо от вътрешно разпределение на функциите (чл. 240 ал.2 и 3 ТЗ) и наличието или не на отделен договор за възлагане на представителните функции на някои от членовете(чл. 237 ал.1 и 2 ТЗ). Тази отговорност е неограничена, виновна и резултатна – възниква и подлежи на ангажиране за обезщетяване в пълния им размер на вредите, които дружеството реално е претърпяло вследствие лошото управление. В този смисъл твърденията за допусната обезценка на несъбрано вземане като актив на предприятието покриват фактическия състав на специалната форма на деликтна отговорност, при която небрежната вина се предполага, дори и да не се установи умишъл (Решение № 360 от 4.07.2006 г. на ВКС по гр. д. № 197/2005 г., ТК, I о.).

При така очертан предмет на спора, насрещната защита на ответниците, извън оспорването на правопораждщите елементи на отговорността (вреди, причиняване и неположена грижа) се основава на две групи възражения.

В първата се включва позоваване на правомерно зачитане на предходни волеизявления на върховен орган, възложил, а в следствие и одобрил действия, които изключват пораждане на каквото и да е вземане, за което да се следват грижи.

Втората група се основава на съвместното причиняването на евентуалния вредоносен резултат с общо поведение на всички членове на управителния орган. Такива са доводите за пасивност на третия член на съвета на директорите, който не е обявил считаното от него за събираемо вземане и не е потърсил общо решение по този въпрос и с това свое поведение също е допуснал вредоносно и виновно бездействие. Това възражение обаче се основава на лични отношения на ответниците с ищеца, а такива не могат да бъдат разглеждани в процеса, предявен за защита на чужди права. Само ако отговорността на ответниците се установи, те ще могат да претендират регресни права според вътрешните им отношения с другия непривлечен към отговорност, но също солидарно задължен член на СД(чл.129 ЗЗД). Съизвършителството на деликта от неколцина не може да се противопоставя на пострадалото дружество, което има право да търси обезщетение от всеки управляващ по отделно(Решение № 889 от 19.10.2005 г. на ВКС по т. д. № 162/2005 г., ТК, II т. о. и Решение от 24.11.2005 г. на ВКС по т. д. № 345/2005 г., ТК, I т. о.), възражение за погасяване на част или цяла отговорност поради съпричиняване на вредите с поведение на пострадалия може да се насочи срещу дружеството, но в случая ответниците се позовават на личното поведение на субституента му. Затова и защитата основана на солидарната отговорност между ищеца и ответниците и виновното поведение на акционера, участващ в съвет на директорите, съдът не докладва и няма да разглежда като недопустима защита.

По доказателствената тежест(чл. 148 ал.1 т.5 ГПК) и попълването на делото с доказателства (чл. 146 ал.2 ГПК):

В тежест на ищеца е да установи фактическия състав, на „управителски деликт“ пораждащ отговорността основана на нарушение на задължения за управление, възложени с избор и приети със съгласието за осъществяване на функции в състав на управителен орган: наличие на възникнало вземане в полза на дружеството; пряка причинна връзка между загуба на стойност на обезценен след погасяване по давност актив и бездействие, което е несъвместимо с грижата на добрия търговец за управление и опазване а поверено дружествено имущество, вкл. и във формата на безсрочни вземания. Вината в този случай се презумира и не следва да се доказва. Ищецът следва да докаже и преюдициалните обстоятелства, пораждащи спорното обезценено вземане: наличие на валидно породено чуждо задължение и изпълнението му от дружеството със свои средства и за чужда сметка. За тези факти ищецът е посочил писмени доказателства и заключение на експерт, който да провери счетоводните записи на платеца. Няма твърдения, които са оспорени и за които не са посочени доказателства от тази страна.

В тежест на ответниците е да установят насрещно посочените факти за извършване на всички разходи в изпълнение на друг договор като личен ангажимент на дружеството, поет по възлагане на собственика на капитала и одобряването на действията по изпълнението му за придобиване на актив в интерес на дружеството. Позовали са се на противопоставими на дружеството

писмени доказателства и допълнителни експертизи.

Тази част от доклада съдът не може да довърши преди изслушване на становището на ищеца.

Всяка от страните следва да докаже размера на направените от нея разноски, вкл. като посочи и представи доказателства за уговорено и заплатено възнаграждение на пълномощника си.

По доказателствените искания:

ДОПУСКА като доказателства по делото писмените документи, представени от ищеца заверени по реда на ЗАдв като преписи към искова молба и уточнение: временни удостоверения за обикновени акции от „Академика груп инвест“ АД(л. 46-52); Договор за партньорство от 19.07.2013 год.(л. 4-17); Разрешение за строеж № 89/ГИ/ от 08.05.2013 год.(л. 18); Акт №2 (протокол за откриване на площадка и строителна линия) от 25.11.2013 год.(л.19-22); договор за строителство на водопровод от 30.10.2013 год., Анекс 1 от 30.10.2013 год., допълнително споразумение 1 от 22.11.2013 год., допълнително споразумение 2 от 08.04.2013 год. с количествено-стойностни сметки (л.23-33).

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на ищеца за позоваване на неосносим към спора документ: Изпълнителен лист от 15.06.2020 год.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искане на ответниците за прилагане на документи, съпадащи с вече посочени от ищеца: Разрешение за строеж от 08.05.2013 за позоваване на неосносим към спора документ: Изпълнителен лист от 15.06.2020 год.

ОТЛАГА произнасянето до изразяване на становище на ищите по посочени от ответниците документи с идентично съдържание: Договор от 09.07.2012 г., сключен между Ж.Д.К. и „Академика Груп инвест“ АД; Договор от 30.04.2013 г. по чл.193 от ЗУТ между МБАЛ „Св. Марина“ и „Академика Груп инвест“ АД с нот. заверка на подписите; Скица№3303/06.02.2013 г. на ПИ с идентификатор 10135.2555.330; Решение на едноличния собственик на капитала на „Академика Груп инвест“ АД от 02.04.2012 г. за инвестиране в изграждане на обект „Водопровод за топла минерална вода от Сондаж Р-119 и кабелна линия за хранване на Помпа и приемане на решение за изготвяне на технически проект за същия обект; Решение на едноличния собственик на капитала на „Академика Груп инвест“ АД от 17.12.2012 г. за приемане на решение за реализиране на инвестиционен проект фаза технически проект за обект „Водопровод за топла минерална вода от Сондаж Р-119 и кабелна линия за хранване на Помпа в УПИ VI-1518 с възлагане на СД изпълнението на всички процедури и действия във връзка с това решение; Заповед №027/04.02.2013 г. на Община -Варна и Заповед №037/13.02.2013 г. на Община Варна за поправка на очевидна фактическа грешка, за предоставено на „Академика Груп инвест“ АД право на прокарване на водопровод за минерална вода съгласно одобрен проект за строеж „Водопровод за топла минерална вода за УПИ VI-1518, кв.2 по плана на 23-ти м.р. гр. Варна; Протокол от 31.01.2014 г. от заседание на СД на „Академика Груп инвест“ АД за свикване на ОСА на 07.07.2014 г. с участието на А.Н.; Протокол от заседание на ОСА от 07.07.2014 г. на „Академика Груп инвест“ АД с участието на А.Н.; Протокол от 17.03.2015 г. от заседание на СД

за свикване на извънредно ОСА на „Академика Груп инвест“ АД на 13.07.2015 г. с резервна дата 27.07.2015 г.; Нотариална покана относно провеждане на извънредно ОСА на „Академика Груп инвест“ АД от 01.06.2015 г. с рег. №2380 т.1 акт 66 на нотариус Г.а с рег. №223 с район РС-Търговище и разписка за връчването ѝ на 02.06.2015 г. на АЛ. СЛ. Н.; Писмо вх. №20/22.06.2015 г. от А.Н. до „Академика Груп инвест“ АД относно получена нот. покана относно провеждане на извънредно ОСА; Приемо-предавателен протокол от 23.06.2015 г. между „Академика Груп инвест“ АД и А.Н.; Констативен протокол от заседание на ОСА от 13.07.2015 г. за отказ от участие лично на ОСА на акционера Н.; Констативен протокол от заседание на ОСА на „Академика Груп инвест“ АД от 27.07.2015 г. за отказ на А.Н. от лично явяване на ОСА; Писмо вх. №21/07.08.2015 г. от Технически университет - Варна до „Академика Груп инвест“ АД във връзка със сключени договори от 03.07.2012 г. и 01.11.2013 г. за водовземане на топла минерална вода от сондажа в двора на МБАЛ „Св. Марина“ и реализиран водопровод относно възможности за съвместно експлоатиране; Протокол от заседание на СД от 10.08.2015 г. за вземане на решение за свикване на ОСА за вземане на решение за предоставяне на минерална вода от Сондаж Р-119х Варна на Технически университет-Варна; нотариална покана до А.Н. за свикване на ОСА на 16.09.2015 г. и разписка за връчването ѝ на 25.08.2015 г.; Констативен протокол от заседание на ОСА на „Академика Груп инвест“ АД от 16.09.2015 г.; Протокол от заседание на ОСА от 30.09.2015 г. с взето решение за предоставяне на минерална вода на Технически университет - Варна; Покана от 23.12.2015 г. по чл.32 ал.1 от Устава на „Академика Груп инвест“ АД от М.С. до А.Н. за закупуване на притежавани от нея 1 500 привилигировани акции, представляващи 30% от капитала на дружеството; Отказ от А.Н. от правата му на акционер по чл.32 ал.21 от Устава на дружеството; Протокол от 23.12.2015 г. от извънредно ОСА на „Академика Груп инвест“ АД с участието на А.Н..

ОБЯВЯВА на страните за служебно известни и ненуждаещи се от доказване обстоятелства за налични вписвания, обявявания и заявления в досие на търговец „Академика груп инвест“ АД (регистриран по ЗТРРЮЛНЦ), чието съдържание в цялост, вкл. и на документи с незаличени лични данни, е известно на съда, чрез служебна идентификация на достъп до публичния сайт на Агенция по вписванията.

ОТЛАГА произнасяне по искания на насрещните страни за допускане на счетоводна и техническа експертизи до изразяване на предмет на изследване и становище на ищците по тях.

На осн. чл. 7 ГПК УКАЗВА на търговец „Академика груп инвест“ АД, че за целите на процес, воден за вътрешни за дружеството отношения по пораждаване на отговорност за лошо управление от членове на управителен орган, представителството на юридическото лице може да се основе на волята на органа с изключителна компетентност по този въпрос (общо събрание на акционерите, в състав редуциран до гласове на привилигировани акции от клас А), като ЗАДЪЛЖАВА служебно конституирания съищец, при предприемане на следващи действия да представя доказателства за избор на лицето, действащо от името на дружеството за представител по делото, с единодушно решение на акционерите, притежаващи акциите, удостоверени

във временни удостоверения с купюри от 1 до 3 вкл.

На осн. чл. 7 ГПК ПРЕДОСТАВЯ ВЪЗМОЖНОСТ на ишците (субституент и титуляр на спорно право) в ДВУСЕДМИЧЕН СРОК ОТ ВРЪЧВАНЕ НА НАСТОЯЩОТО ОПРЕДЕЛЕНИЕ с писмена молба с препис за насрещната страна в двуседмичен срок от съобщението:

- да заявят становищата си по въведените с отговорите на ответниците нови факти с преюдициално значение (извършване на разхода за придобиване на актив на самото дружество, а не за изпълнение на чужд дълг и одобрение на действията на органа, извършил разходването на средствата в полза на дружеството при освобождаването от отговорност на тогава управляващ изп.директор с единодушно решение на акционерите взето още в края на 2015г.);

- да уточнят точно местонахождение на счетоводната документация и търговски книги на съищеца (първични документи и счетоводно им отразяване), посочени като предмет на изследване на вещо лице по поискана счетоводна експертиза;

- да посочат банкова сметка на съищеца „Академика груп инвест" АД за доброволно изпълнение на търсена с осъдителен иск сума;

- евентуално да допълнят доказателствените си искания.

ПРЕДУПРЕЖДАВА страните, че ако пропуснат тази възможност, съдът няма да обяви окончателен доклад в насроченото първо заседание, съответно ако реализира право на защита едва в първо съдебно заседание (чл. 143 ал.2 ГПК) което доведе до отлагане на делото преди окончателния доклад на съда, или поради наложилото се допълнително събиране на доказателства, може да понесе последици по чл. 92а ГПК.

НАСРОЧВА съдебно заседание за 28.04.2022г от 09.00 часа.

Да се призоват страните, чрез пълномощниците.

ПРЕДУПРЕЖДАВА страните, че на(осн. чл. 142 ГПК неявяването на редовно призована страна не е пречка за разглеждане на делото и при отлагане съдът обявява и отразява в протокол дата за следващо заседание, за което страните и явилите се по делото други участници се считат призовани.

Препис от определение да се изпрати на страните ведно със съобщение за насрочено открито заседание, представляващо Приложение № 1 към Наредба № 7 на МП, чрез адв. Г.(на адреса на кантората му), адв. Х. (на посочен в отговора електронен адрес) и на адв. Х.-Х.а (на адрес на кантората, посочен в отговора). Съобщението да съищеца да се изпрати на адреса на управление на дружеството, както и на електронен адрес ilija.bobev@yahoo.com, посочен от заявителя, действал от името на търговеца при заявяване за вписване в търговския регистър на новоназначен законен представител. Към съобщението за страните да се приложи и копие от настоящото определение, като към книгата за ишците допълнително се добавят преписи от определение № 1258/28.09.21 и отговори вх.№ 21944/29.10.2021г. и вх.№ 23627/17.11.2021г.

Съдия при Окръжен съд – Варна: _____